

Arrest

nr. 301 327 van 12 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X op 11 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI loco advocaat B. DE SCHUTTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 juni 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 6 juli 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, A. N., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitische geloof te belijden. Je werd bij benadering geboren op (...) 2006 in het dorp Sangar, in het district Alingar in de Afghaanse provincie Laghman. Daar groeide je samen met je broers en zussen op bij je ouders. Je ging er naar school tot de 6de graad en volgde er tevens gedurende een tweetal jaar religieuze lessen in de madrassa. Tijdens je kinderjaren verhuisde je samen met je gezin naar de stad Jalalabad, waar jullie vervolgens ongeveer een jaar lang bleven wonen. Hierna keerden jullie terug naar je geboortedorp Sangar.

Ongeveer vijf of zes jaar geleden raakte je vader betrokken bij een ongeval. Hij liep verschillende verwondingen op en zijn gezondheidstoestand verslechterde, waardoor je vader niet langer in staat was om te werken. Jij ging aan de slag op je vaders landbouwgronden om je gezin van eten te kunnen voorzien, maar je gezin kreeg het erg lastig op socio-economisch vlak. Nadat ook jij te maken kreeg met een medische problematiek die een gedeeltelijke gezichtsverlamming veroorzaakte, gingen de levensomstandigheden voor jouw gezin verder achteruit. Het huis waarin jullie woonden, dat vroeger nog aan je grootvader toebehoorde, was in bijzonder slechte staat en niet bestand tegen extreme weersomstandigheden. Je vader ging leningen aan bij verschillende vrienden, maar de geleende bedragen kan hij tot op heden niet terugbetalen. Er werd besloten om jou naar Europa te laten gaan, in de hoop dat je daar een toekomst zou kunnen opbouwen en tevens zou kunnen bijdragen aan betere levensomstandigheden voor je gezin. Je vader verkocht zijn landbouwgrond om zo het nodige geld voor je reis te kunnen verzamelen.

Een maand later verliet je Afghanistan en reisde je via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. In totaal was je ongeveer zes maanden onderweg. Vervolgens deed je op 11 januari 2022 als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in België. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je er geen goede toekomst te zullen hebben.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je de volgende documenten neer: een foto van je taskara, foto's van de taskara's van je ouders, broers en zus, foto's van medische documenten betreffende de gezondheidstoestand van je vader, een foto van een Afghaans medisch document betreffende jouw gezondheidstoestand, medische documenten die werden uitgegeven in België en verscheidene foto's van je familie, je woning en gronden in Afghanistan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarenboven komt uit jouw administratief en uit jouw verklaringen naar voren dat je in Afghanistan te maken kreeg met een plotse facialisparesse, waarvan je tot op heden nog hinder ondervindt en waarvoor je in België reeds behandelingen onderging. Er is wat jou betreft sprake van een gedeeltelijke aangezichtsverlamming en een ooglid dat niet volledig kan sluiten. Je stelt zelf ook last te ondervinden aan je oor (CGVS, p. 5-6). Je werd er bijgevolg op gewezen dat je tijdens het gehoor ten allen tijde kon aangeven indien je je (fysiek) niet goed voelde en te allen tijde een pauze kon vragen (CGVS, p. 3, p. 6). Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden, nergens kon worden afgeleid dat je niet in staat zou zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de aan jou gestelde vragen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je tevens meegedeeld dat je steeds mocht aangeven wanneer je een vraag niet begreep (CGVS, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf je aan de vragen en de tolk goed te hebben begrepen, alsook dat je de mogelijkheid had gehad om alle problemen en redenen voor jouw verzoek om internationale bescherming te vertellen (CGVS, p. 26).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Doorheen het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat je Afghanistan verliet omwille van de benarde socio-economische situatie waarin je gezin zich inmiddels al enige tijd bevindt en dat je bij een eventuele terugkeer naar je land van herkomst vreest dat alle hoop op een toekomst voor jou vervlogen zal zijn (CGVS, p. 17). Uit jouw verklaringen kan worden opgemaakt dat je gezin het na het ongeval van je vader, waardoor hij niet langer zou kunnen werken, niet breed heeft en niet zou kunnen rekenen op steun van anderen. Er dient echter te worden besloten dat de zaken die je aanhaalt in wezen vreemd zijn aan de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève. Dergelijke problemen zijn immers puur socio-economisch van aard, en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin vallen preciaire leefomstandigheden als dusdanig onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet (zie tevens infra). Hoezeer deze ook betreurenswaardig te noemen zijn, ingevolge de financiële en socio-economische problemen waarin jij je in Afghanistan bevond en je gezin zich tot op heden bevindt, kan je geen aanspraak maken op het verkrijgen van internationale bescherming.

Er kan daarbij op geen enkele manier een vrees in jouw hoofde worden vastgesteld ingevolge de leningen die je vader doorheen de jaren bij zijn vrienden is aangegaan, maar tot op heden nog niet terugbetaalde (CGVS, p. 20). Nergens mag blijken dat deze situatie voor jou persoonlijk zou kunnen leiden tot vervolging of ernstige schade. Hoewel de geldschieters van je vader op regelmatige basis langskomen en vragen of het door hen geleende bedrag kan worden terugbetaald, nemen deze personen – waarvan jij enigszins opmerkelijk als oudste zoon en zelfverklaard huisverantwoordelijke (CGVS, p. 17) niet weet wie ze zijn – in wezen genoeg met de uitleg die je vader dan verschaft. Nergens uit jouw verklaringen komt enige indicatie naar voren dat de niet-terugbetaling van deze leningen ooit concrete problemen zou kunnen opleveren, nooit heeft dit in al die jaren reeds ernstige problemen veroorzaakt. Daarbij zou redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat indien de situatie omtrent de afgesloten leningen werkelijk problematisch zou zijn, jouw vader in zijn toestand jou als oudste zoon hierin meer zou hebben betrokken en je hiervan op z'n minst op de hoogte zou hebben gesteld.

Het CGVS kan evenmin in jouw hoofde een toekomstgerichte vrees vaststellen naar aanleiding van de twee afzonderlijke confrontaties die je in Afghanistan hebt gekend met de taliban (CGVS, p. 21, p. 23-24). Je verklaart dat de taliban alreeds voor de machtsovername stevig voet aan de grond had in jouw regio en ook in jouw dorp alreeds langere tijd een sterke invloed had. Je zag regelmatig talibanleden en bent twee keer concreet met de groepering in aanraking gekomen. Op een bepaald moment werd je door een talib benaderd omdat je een soort sjaal voor je gezicht droeg en desbetreffende persoon je vroeg of je misschien je baard had geschoren. Jij antwoordde dat je nog klein was en nog geen baard kon groeien, waarop de taliban je sjaal afnam en weer vertrok. Op een ander moment had de taliban opgemerkt dat je op een gsm naar een serie aan het kijken was, waarop leden van de groepering de memory stick afnamen en je de gsm weer teruggaven. Beide situaties zijn duidelijk onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Het gaat in deze om eenmalige feiten waaruit nergens mag blijken dat jij een gericht doelwit zou vormen voor de taliban of dat de groepering het ook maar enigszins op jou specifiek gemunt zou hebben. Nergens kan worden afgeleid dat je ingevolge deze twee gebeurtenissen in de toekomst een vrees zou dienen te koesteren. Hetzelfde dient te worden gezegd wat betreft de omstandigheden omtrent een grond die aan je grootmoeder zou toebehoren en waarop de taliban zonder toestemming te vragen een nieuwe weg zou hebben aangelegd (CGVS, p. 21-22). Je verklaringen hieromtrent zijn eerder beperkt en vaag te noemen en je lijkt betrekkelijk weinig op de hoogte van de situatie die werkelijk speelt. Hoe dan ook, zelfs indien de taliban werkelijk een nieuwe weg dwars doorheen uw grootmoeders grond zou hebben aangelegd, kan ingevolge deze daad bezwaarlijk een persoonlijke en gegronde vrees wat jou betreft worden vastgesteld.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat er in het geheel aan elementen in jouw dossier geen aanwijzingen voorhanden zijn waaruit enige vorm van verwestering wat jou betreft zou mogen blijken. In deze dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie niet mag blijken dat personen die terugkeren uit het buitenland of Europa in Afghanistan dermate risico lopen dat

dit kan worden beschouwd als zijnde vervolging (zie tevens infra). De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In casu haal je in wezen geen elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS, p. 24-25). Er dient te worden gesteld dat je niet hebt aangetoond dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. In dit verband – je stelt dat de taliban het niet toelaat dat er buiten wordt gespeeld en dat mannen hun baard niet mogen scheren – kan er verder op worden gewezen dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont echter op geen enkele manier aan dat jouw levensstijl en –keuzes deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Daarbij toon je evenmin aan dat jouw uiterlijk dusdanig opvallend en onveranderlijk is dat je bij terugkeer naar Afghanistan hierdoor een doelwit zal vormen voor de maatschappij, de taliban of andere gewapende groeperingen. Uit de beschikbare landeninformatie kan aldus niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen (zie tevens infra). Je toont geenszins aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geïsoleerd of vervolgd. Er moet er worden vastgesteld dat je geen concrete elementen bijbrengt waaruit blijkt dat jij bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van je verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en omwille hiervan geïsoleerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd zal worden.

In de mate dat er tijdens het persoonlijk onderhoud door je voogd en advocaat wordt verwezen naar jouw medische problematiek (CGVS, p. 26-27), wijst het CGVS er op dat de beoordeling van deze problematiek een exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken is, zodat het enkel aan de Dienst Vreemdelingenzaken toekomt om te oordelen of jouw medische problemen aanleiding kunnen geven tot een onmenselijke of vernederende behandeling in Afghanistan en dus al dan niet een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel vervat in artikel 3 EVRM. Voor de beoordeling van de door jou aangehaalde medische problemen dien je je dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er ten slotte op dat je in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk, waarmee je tot op heden tevens contacten onderhoud (CGVS, p. 12-15). Je ouders, broers en zussen wonen immers allen nog in je geboortedorp Sangar in het district Alingar in de Afghaanse provincie Laghman. In deze omgeving zijn tevens verscheidene ooms langs moederszijde en langs vaderszijde woonachtig. De meesten van hen zijn daarbij aan het werk. Bijgevolg ben je niet in staat om het vermoeden dat jij in jouw land van herkomst wel kan terugvallen op een afdoende netwerk te weerleggen.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat je niet kan aantonen dat er op dit ogenblik, wat jou betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS jou niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om jou de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Je hebt gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in jouw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval je zou terugkeren naar Afghanistan.

De door jou neergelegde documenten zijn niet in staat om een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat jouw identiteitsdocument en deze van jouw familieleden betreft, je legde foto's van jouw taskara en de taskara's van je gezinsleden voor, dient het CGVS te stellen dat het in deze jouw identiteit en nationaliteit niet betwist. Aangaande jouw medische documenten, zowel deze uit België als de foto van het Afghaanse document, verwijst het CGVS naar bovenstaande motivering, waaruit mag blijken dat de beoordeling van een dergelijke medische problematiek in het kader van een duurzaam verblijf in dit land, niet binnen de bevoegdheden van het CGVS valt. Met betrekking tot de verscheidene foto's van jouw gezin, jullie huis en levensomstandigheden, dient het CGVS andermaal te verwijzen naar de argumentatie omtrent socio-economische motieven die hierboven reeds werd

ontwikkeld. De foto's waarop de gronden van jouw grootmoeder te zien zouden zijn nadat de taliban er dwars doorheen een weg zou hebben aangelegd, tonen in wezen slechts een aantal personen op een niet nader te bepalen grond, niets meer en niets minder. Met betrekking tot de foto's van medische documentatie aangaande de gezondheidstoestand van je vader, dient te worden gesteld dat de suboptimale gezondheidstoestand waarin je vader zich zou bevinden op zich niet meteen in vraag wordt gesteld, maar dat ook deze situatie eigenlijk geen reden vormt voor het aan jou verlenen van internationale bescherming.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die je via je voogd aan het CGVS overmaakte op 26 juni 2023 evenmin in staat zijn om de beoordeling van je verzoek om te buigen. Jouw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming. Daarbij kan nog worden toegevoegd dat de opmerking die je voogd op 12 juni 2023 overmaakte betreffende de tolk en de kwaliteit van diens vertalingen tijdens het persoonlijk onderhoud, evenmin een beslissende impact heeft op de bovenstaande beoordeling. In de nasleep van het persoonlijk onderhoud kon je samen met je voogd en advocaat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud ontvangen, nalezen en bevond je je in de mogelijkheid op opmerkingen te formuleren bij hetgeen werd neergeschreven en aldus bij de precieze vertaling van je verklaringen. Redelijkerwijze kan dus worden aangenomen dat indien er werkelijk fundamentele vertaal- en/of interpretatiefouten zouden zijn opgedoken, deze werden opgespoord en aangekaart. Uit jouw bijgevoegde opmerkingen mag zulks echter niet blijken. Zoals reeds aangegeven werden jouw bijkomende aanvullingen bij de notities goed geregistreerd en werden deze met aandacht onderzocht, maar geven ze geen aanleiding tot een andere inhoudelijke beoordeling wat betreft jouw verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies

was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in

de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Body t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans

35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

[https://euaa.europa.eu/sites/default/files/](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari)

[publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf))

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid

tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot bijna zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Bovendien stel je in Afghanistan naar school te zijn geweest en heb je tevens gedurende een tijd religieuze lessen gevolgd in de madrassa (CGVS, p. 7, p. 10-11). Je begaf je tevens op regelmatige basis op de lokale markt in de winkel van je oom. Je geeft daarbij te kennen dat je je religie praktiseert en dat deze beleving voor jou erg belangrijk is. Daarenboven kan je rekenen op een ondersteunend netwerk. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert gespreid over twee middelen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker bekritiseert vooreerst verweerders beoordeling van de socio-economische situatie en meent dat er ook objectieve risico's mee in rekening dienen gebracht te worden. Hij voert op omstandige wijze aan dat hij een gezichtsverlamming heeft die heel zichtbaar is en stelt, met verwijzing naar algemene informatie, dat mensen met ernstige fysieke en/of mentale beperkingen het mikpunt van spot en mishandeling zijn in Afghanistan. Verzoeker benadrukt dat hij een ernstige en zeer opvallende fysieke beperking heeft. Hij verwijt verweerder zijn duidelijke fysieke beperking als individueel kenmerk van zijn achtergrond niet op geïndividualiseerde wijze in rekening gebracht te hebben. Verzoeker vervolgt dat het zeer aannemelijk is dat hij bij terugkeer louter omwille van zijn zichtbaarheid en zijn terugkeer uit het Westen, zal opvallen en daardoor extra kwetsbaar zal zijn voor vervolging. Hij betoogt dat dit bovenop het feit komt dat hij bij terugkeer de enige kostwinner zal zijn voor zijn gezin, dat al zware schulden heeft omwille van de leningen die zijn vader niet kan terugbetalen. Verzoeker meent dat hij zich daardoor in een extreem kwetsbare en risicovolle positie zal bevinden bij terugkeer naar Afghanistan. Hij betoogt dat minstens de samenhang tussen zijn socio-economische achtergrond, zijn fysieke beperkingen en zijn terugkeer uit het Westen na jarenlange afwezigheid tijdens zijn identiteitsbepalende jaren voor een risico op vervolging in geval van terugkeer zal zorgen. Verzoeker betoogt in ondergeschikte orde dat

verweerder op zijn minst ten onrechte niet heeft geëvalueerd of hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling omwille van zijn fysieke beperkingen, zodat de beslissing minstens moet worden vernietigd teneinde verweerder te verplichten om dit onderzoek te voeren.

Vervolgens bespreekt verzoeker op theoretische wijze zijn vrees voor vervolging omwille van een verwestering. Hij benadrukt hierbij onder meer het feit dat hij op jonge leeftijd (vijftien jaar) Afghanistan verliet waardoor hij zijn identiteitsbepalende levensfase hoofdzakelijk in het Westen heeft doorgebracht en nog steeds doorbrengt. Daarnaast wijst hij op het feit dat hij intussen al zo'n twee jaar uit Afghanistan weg is en al twee jaar in België verblijft. Voorts betoogt verzoeker dat het gegeven dat hij van het platteland komt in de provincie Laghman waar de taliban van oudsher al sterk stonden en er conservatie waarden heersen, hij des te meer zal opvallen in geval van terugkeer naar zijn gezin en hij door zijn fysieke problemen extra "*in the picture*" zal lopen bij een terugkeer.

Tot slot bespreekt verzoeker de subsidiaire bescherming op omstandige wijze en wijst in concrete op het gebrek aan financiële middelen en het gebrek aan een sterk sociaal netwerk.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar algemene landeninformatie, academische literatuur, persartikels, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Op 25 januari 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- EUAA, "Afghanistan-Country Focus" van december 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023.

2.2.2. Verzoeker brengt op 26 januari 2024 aan de Raad een eerste aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- VITAZ consultatiebrief van verzoeker van 8 augustus 2023;
- VITAZ consultatiebrief van verzoeker van 27 september 2023;
- VITAZ consultatiebrief van verzoeker van 8 december 2023;
- Medisch getuigschrift van verzoeker van 6 december 2023.

2.2.3. Verzoeker brengt op 29 januari 2024 ter terechtzitting aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan een medisch attest van 22 januari 2024 in zijn hoofde wordt toegevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op

ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. Beoordeling van het beschermingsverzoek

De Raad stelt vast dat in casu niet wordt betwist dat verzoeker aan een gedeeltelijke gezichtsverlamming lijdt ten gevolge van een facialispaparese met een ooglid dat niet volledig kan sluiten alsook met gehoorverlies.

Reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft verzoeker gewag gemaakt van deze medische problemen, en zijn voogd alsook zijn advocaat gaven tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk te kennen dat er verdere ingrepen moesten volgen en behandelingen nodig waren (Verklaring DVZ van 20 september 2022, p. 11; persoonlijk onderhoud p. 5, 26-27), hetgeen ook bij verzoekers aanvullende nota's wordt gestaafd met verschillende medische stukken.

In de bestreden beslissing wordt concreet gemotiveerd dat in de mate dat verzoekers voogd en advocaat verwijzen naar zijn medische problematiek, de beoordeling van deze problematiek een exclusieve bevoegdheid is van de DVZ zodat het enkel aan de DVZ toekomt om te oordelen of verzoekers medische problemen aanleiding kunnen geven tot een onmenselijke of vernederende behandeling in Afghanistan en dus al dan niet een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel vervat in artikel 3 van het EVRM. Verzoeker dient zich volgens verweerder voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure, zijnde een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker een gezichtsverlamming heeft die heel zichtbaar is en wordt met verwijzing naar algemene informatie, gesteld dat mensen met ernstige fysieke en/of mentale beperkingen in Afghanistan het mikpunt van spot en mishandeling zijn. Verzoeker beklemtoont dat hij een ernstige en zeer opvallende fysieke beperking heeft en verwijt verweerder zijn duidelijke fysieke beperking als individueel kenmerk van zijn achtergrond niet op geïndividualiseerde wijze in rekening gebracht te hebben. Verzoeker vervolgt dat het zeer aannemelijk is dat hij bij terugkeer louter omwille van zijn zichtbaarheid en zijn terugkeer uit het Westen, zal opvallen en daardoor extra kwetsbaar zal zijn voor vervolging. Verzoeker betoogt dat minstens de samenhang tussen zijn socio-economische achtergrond, zijn fysieke beperkingen en zijn terugkeer uit het Westen na jarenlange afwezigheid tijdens zijn identiteitsbepalende jaren voor een risico op vervolging zal zorgen in geval van terugkeer. In ondergeschikte orde wordt aangevoerd dat verweerder op zijn minst ten onrechte niet heeft geëvalueerd of verzoeker in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling omwille van zijn fysieke beperkingen, zodat de beslissing minstens moet worden vernietigd teneinde verweerder te verplichten om dit onderzoek te voeren.

Vervolgens bespreekt verzoeker zijn vrees voor vervolging omwille van een verwestering en onderstreept hierbij onder meer het feit dat hij op jonge leeftijd (vijftien jaar) Afghanistan verliet waardoor hij zijn identiteitsbepalende levensfase hoofdzakelijk in het Westen heeft doorgebracht en nog steeds doorbrengt. Daarnaast wijst hij op het feit dat hij intussen al zo'n twee jaar uit Afghanistan weg is en al (thans meer dan) twee jaar in België verblijft. Ten slotte betoogt verzoeker in dit verband dat het gegeven dat hij van het platteland komt in de provincie Laghman waar de taliban van oudsher al sterk stonden en er conservatieve waarden heersen, hij des te meer zal opvallen in geval van terugkeer en hij door zijn fysieke problemen extra *“in the picture”* zal lopen bij een terugkeer.

De Raad stelt vast dat uit de bijgebrachte medische attesten inderdaad blijkt dat verzoeker een facialispaparese heeft doorgemaakt en tevens aan zijn rechterkant lijdt aan gehoorverlies. Voorts werd bij verzoeker een congenitale epidermoidcyste vastgesteld als oorzaak van facialispaparese en het neurosensoriële gehoorverlies waarvoor verzoeker werd opgenomen van 21 november 2023 tot minstens 8 december 2023. In het verslag van 8 december 2023 wordt herhaald dat bij verzoeker een grote massa werd geconstateerd cerebellair rechts met volledige compressie en wegduwen van de hersenstam (zoals ook vermeld in het medisch getuigschrift van 6 december 2023) en wordt aangegeven dat het letsel omwille van dreigende hydrocefalie en inklemming geresecteerd werd op 21 november 2023. In voormeld verslag van 8 december 2023 wordt er vastgesteld dat de operatieve procedure vlot en ongecompliceerd verliep, doch een postoperatieve toegenomen gezichtsverlamming werd vastgesteld waarbij er verwacht wordt dat er een volledige recuperatie zal zijn en wordt in dit verband nog aangegeven dat er een bijkomende nood aan revalidatie is, tevens voor het herstel van verzoekers zelfredzaamheid. Uit het medisch attest van 22 januari 2024 blijkt verder dat verzoeker van 19 december 2023 tot 22 januari 2024 werd gehospitaliseerd en in het ziekenhuis een multidisciplinaire revalidatie volgde na het doormaken van een trepanatie brughoektumor. In dit recente medisch attest wordt melding gemaakt van een blijvende doofheid (rechts), perifere facialispaparese rechts, nystagmus rechts, diplopie rechts met een sterk verstoorde coördinatie en proprioceptie waardoor sprake is van een sterk verhoogd risico. Hoewel heden ook een gunstige evolutie waarneembaar is op vlak van proprioceptie en coördinatie wordt er bij vermoeidheid ook een afname van veiligheid gangpatroon waargenomen met een sterk verhoogd valrisico met daarnaast een blijvende diplopie bij verzien alsook nog een verminderde kracht in de rechterhand. Er wordt besloten dat de revalidatie tweemaal per week zal worden verdergezet in een ambulante setting en dat ook een controle van de MRI hersenen en opvolging wordt voorzien.

Voorts bemerkt de Raad dat verzoekers raadvrouw ter terechtzitting verklaarde dat er nog steeds een tumor aanwezig is aan zijn hersenstam en verzoeker na zes maanden op controle moet. Ook beklemtoont verzoekers voogd ter terechtzitting dat na zijn operatie zijn volledige rechterzijde verlamd geraakte en hij nog een lange revalidatieweg te gaan heeft.

Daarenboven stipt de Raad aan dat bij verzoeker die ter terechtzitting aanwezig was, een duidelijke verlamming over zijn gehele rechterkant zichtbaar was en hij moeite had met zich duidelijk verstaanbaar te maken in het Pasthou en zich slechts kon voortbewegen met een kruk.

De Raad merkt hierbij op dat, zoals ook verzoeker aanstipt, uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Afghaanse samenleving in het algemeen weinig verdraagzaamheid vertoont ten aanzien van personen die afwijken van de 'norm', bijvoorbeeld wegens hun fysieke of mentale aandoeningen. Daarbij kan aan een verzoeker die duidelijk zichtbare fysieke kenmerken vertoont van zijn medische problematiek een stigma kleven dat hij niet van zich zal kunnen afschudden, te meer de Afghaanse samenleving heden wordt gekenmerkt door een strikte interpretatie van de sharia en een verstrenging van maatschappelijke en religieuze normen opgelegd door het huidige talibanregime en verzoeker afkomstig is uit een conservatief dorp in de provincie Laghman (zie EUAA "Country of Origin Information: Afghanistan Targeting of individuals" van augustus 2022, "Implemented sharia and cultural norms in everyday life", p. 41-49; EUAA Country Guidance Afghanistan, april 2022, "Individuals perceived to have transgressed moral and/or societal norms", p.77- 81; "Persons living with disabilities and persons with severe medical issues", p. 105-106; EUAA, "Country guidance: Afghanistan" januari 2023, p. 27, 102- 103; Verklaring DVZ van 20 september 2022, p. 6; persoonlijk onderhoud van 6 juni 2023, p. 7). Uit de landeninformatie blijkt dat voor personen met een geestelijke of lichamelijke beperking en met ernstige medische aandoeningen bij de individuele beoordeling of discriminatie en mishandeling door de samenleving en/of door de familie met vervolging kunnen worden gelijkgesteld, rekening moet worden gehouden met de ernst en/of het repetitieve karakter van de handelingen of met het feit dat zij zich voordoen als een opeenstapeling van verschillende maatregelen. Tot de risicobepalende omstandigheden zouden kunnen behoren: aard en zichtbaarheid van de geestelijke of lichamelijke handicap, negatieve perceptie door de familie, enz...

Uit de bestreden beslissing, waar verweerder zich beperkt tot een verwijzing naar de 9ter-procedure hetgeen ondertussen reeds werd opgestart door verzoeker, en het administratief dossier kan niet blijken dat, in het licht van de thans aanwezige stukken in samenhang met verzoekers verklaringen, de verklaringen van zijn voogd en raadvrouw ter terechtzitting en de beschikbare landeninformatie, afdoende werd gepeild naar mogelijke risicobepalende omstandigheden in hoofde van verzoeker ten gevolge van zijn medische problemen en de mate waarin verzoeker hierdoor vervolging riskeert, te meer verzoekers medische toestand die zich uit in fysieke beperkingen op heden duidelijk zichtbaar zijn en er geen zekerheid is hoe dit in de toekomst zal evolueren. De Raad kan slechts vaststellen dat hij in de

huidige stand van zaken, gelet op het feit dat in casu verzoeker hieromtrent niet werd bevestigd op het CGVS en gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, onvoldoende zicht heeft op de nood naar bescherming wegens een vrees voor vervolging omwille van zijn fysieke beperkingen onder het huidige talibanbewind, en is van oordeel dat hierover verder onderzoek noodzakelijk is.

Daarnaast stipt de Raad aan dat hij in de huidige fase van de procedure evenmin voldoende elementen heeft om de zichtbaarheid van verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan, alwaar hij als minderjarige voor de machtsovername is vertrokken, te beoordelen in het kader van een vrees wegens gepercipieerde verwestering. Verzoeker, die als minderjarige toekwam in België en heden nog steeds minderjarig is, werd immers niet afdoende bevestigd naar deze vrees in het licht van zijn medische, fysieke toestand.

Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een (toegeschreven) verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een westers land en de zichtbaarheid van de persoon.

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat de negatieve perceptie betreft ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging doch dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden, hetgeen verweerder aldus heeft nagelaten.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Om het CGVS toe te laten een afdoende onderzoek te voeren naar verzoekers medische problematiek in het kader van de huidige Afghaanse context na de machtsovername door de taliban en de problemen die hij hierdoor mogelijks kan ondervinden in geval van terugkeer, wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd. Het voorgaande volstaat om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 juli 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU